

[Ministeren for offentlige arbejder.]

det ærede medlem hr. Horn har meddelt mig, at den opfattelse, som det ærede medlem har fået af hans udtalelser, er forkert. Men det er jo ikke det, spørgsmålet i og for sig drejer sig om. Spørgsmålet drejer sig om min stilling i sagen, og dér vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at der er intet ændret i min stilling med hensyn til spørgsmålet, hvilken prioritet Store-Bæltsbroen skal have i forhold til Øresundsbroen. Jeg har, jeg tror en halv snes gange, i det høje ting givet udtryk for, at jeg mener, at Store-Bæltsforbindelsen — enten det nu bliver en bro, en tunnel eller en kombination af begge dele — bør have første prioritet. Noget andet er jo, at man ikke i dag kan se, hvordan tingene vil udvikle sig. Det er jo muligt, at der kan komme sådan fart i ønskerne fra svensk side om en fast Øresundsforbindelse, at man i Sverige vil have en anden opfattelse af tingene. Hidtil er det ikke kommet til udtryk. I den kommissionsbetænkning, der var et fællesværk om Øresundsforbindelsen, erklærede man sig fra kommissionens, altså både fra svensk og dansk side, enig i, at Store-Bæltsforbindelsen burde have første prioritet.

I øvrigt vil jeg gerne nu, da det ærede medlem giver mig lejlighed til det, sige, at det er min opfattelse, at det bør forme sig sådan, at Store-Bæltsforbindelsen påbegyndes først, men at man ikke venter med at påbegynde Øresundsforbindelsen, indtil Store-Bæltsforbindelsen er færdig. Jeg er bange for, hvis man gør det, at der vil komme et tomrum imellem, der vil betyde alvorlige trafikvanskeligheder. Der er nemlig en sammenhæng mellem disse to store faste forbindelser, og derfor mener jeg, at tingene bør forme sig sådan, at man begynder på Store-Bæltsforbindelsen; først når man er et godt stykke i vej med den, begynder man på Øresundsforbindelsen, hvis man i øvrigt kan blive enig om, hvor den skal være. Og så prøver man at blive færdig — jeg vil ikke sige samtidig, men i hvert fald uden at der bliver alt for lang afstand mellem de sto store projekters færdiggørelse. Det er min opfattelse, at sådan bør det forme sig. Om jeg får ret og muligheder for at kunne gennemføre denne planlægning, vil tiden jo vise.

Niels Ravn: Jeg kan naturligvis kun være tilfreds med den højtærede ministers udtalelser, der har bekræftet, at den hidtidige linje vil blive fastholdt. Der var ligesom en anelse af en antydning af, at hvis svenskerne ønskede noget andet, kunne det måske tænkes, at sagen ville blive taget op til fornyet overvejelse; jeg ved ikke, om det er rigtigt, men jeg fik den opfattelse. De sidste bemærkninger var imidlertid temmelig klare, og jeg går ud fra, at den højtærede minister her taler på regeringens og socialdemokratiets vegne: Store-Bæltsbroen skal under alle omstændigheder påbegyndes først; er der mulighed for det økonomisk og beskæftigelsesmæssigt, ja, så kan man gå i gang med Øresundsbroen, inden Store-Bæltsbroen er færdig.

Hvad angår de udtalelser, det ærede medlem hr. Horn fremsatte i fjernsynets Aktuelt, og som jeg hørte, var der den smukkeste overensstemmelse mellem udtalelserne, således som jeg opfattede dem i fjernsynet, og udtalelserne, som de er refereret i Politiken og Berlingske Tidende.

Ministeren for offentlige arbejder (*Lindberg*): Ja, jeg skal stadig afstå fra at gå nærmere ind på, hvem der har ret i diskussionen mellem det ærede medlem hr. Niels Ravn og det ærede medlem hr. Horn.

Jeg vil, for at der ikke skal være nogen misforståelser, sige, at jeg stadig står fast på, at Store-Bæltsbroen bør have første prioritet i den rækkefølge, der er tale om her.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om regulering af bymæssige bebyggelser [af Axel Kristensen m. fl.].

Valgt blev: *Ove Hansen, Lis Groes, Erhard Jakobsen, Lund Jensen, Herlöv Larsen, Th. Mikkelsen, Peter Nielsen, Axel Ivan Pedersen, Axel Kristensen, Jens Chr. Christensen, Finn Poulsen, Jacob Sørensen, Gottschalck-Hansen, Hastrup, Juul Madsen, Else-Merete Ross og Arne Larsen.*